

Brüssel, 7.12.2018
COM(2018) 817 final

2018/0414 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse määrusi (EL) nr 1305/2013 ja (EL) nr 1307/2013 aastate 2019 ja 2020 kohta antavate otsetoetuste ja maaelu arengu toetuste teatavate eeskirjade osas

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

- **Ettepaneku põhjused ja eesmärgid**

Käesoleva ettepaneku eesmärk on tagada Euroopa põllumajandustootjatele aastatel 2019 ja 2020 toetuse andmise kindlus ja järjepidevus, kohandades kahte ühise põllumajanduspoliitika (edaspidi „ÜPP“) õigusakti.

Maaelu arenguga seoses on vaja teha määrusesse (EL) nr 1305/2013 (maaelu arengu määrus) teatavad muudatused, et tagada programmitöö perioodi viimastel aastatel poliitika järjepidevus ja sujuv üleminek järgmisele programmitöö perioodile. Need muudatused puudutavad looduslikust eripärast tingitud piirangutega aladele, mis ei ole mägi-alad, makstavate toetuste järkjärgulise vähendamise uut ajakava ja komisjoni algatusel EAFRD tehnilise abi kasutamist meetmete jaoks, millega valmistatakse ette tulevase ÜPP rakendamist.

Otsetoetuste puhul ei hõlma mõned määruse (EL) nr 1307/2013 (otsetoetuste määrus) sätted 2020. kalendriaastat, kuna 2020. kalendriaastaga seotud kulud kantakse 2021. eelarveaastal, mis on uue mitmeaastase finantsraamistikuga (2021–2027) esimene aasta. Määruse vastuvõtmise ajal ei olnud seega võimalik võtta tulevase mitmeaastase finantsraamistikuga seotud kohustusi. Kui määrust (EL) nr 1307/2013 ei muudeta, avaldaks see mõnele liikmesriigile 2020. kalendriaasta otsetoetustega seoses kahjulikku finantsmõju, mis on suurem kui uue mitmeaastase finantsraamistikuga (2021–2027) puhul. Need liikmesriigid peaksid toime tulema oluliste muudatustega nende otsetoetustes ja maaelu arengu toetussummades, mis mõjutab märkimisväärselt kahe samba raames põllumajandustootjatele makstavaid toetusi. Peale selle lisatakse muid tehnilisi elemente, kuna need võiksid hõlbustada kehtiva õigusraamistikuga rakendamist.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Kavandatavad muudatused on kooskõlas maaelu arengu määruse ja otsetoetuste määrusega ning seepärast on ettepanek kooskõlas ÜPP kehtivate õigusnormidega.

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Ei kohaldata

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „ELi toimimise leping“) artikkel 42 ja artikli 43 lõige 2.

- **Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

ELi toimimise lepingus on sätestatud, et liit ja liikmesriigid jagavad põllumajandusega seotud pädevust. Liit teostab oma pädevust erinevate õigusaktide vastuvõtmise kaudu, määratledes ja rakendades seeläbi ELi ühist põllumajanduspoliitikat, nagu on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklites 38–44. Määrustega (EL) nr 1305/2013 ja (EL) nr 1307/2013 loodi maaelu arengu toetuse ja põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste süsteem. Vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 39 on ÜPP lepingukohane eesmärk muu hulgas tagada põllumajandustootjatele rahuldav elatustase; kavandatav algatus langeb selle eesmärgiga kokku. See tähendab, et ÜPP kaudu rahastatakse Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) raames otsetoetusi ja määrusega (EL) nr 1307/2013 reguleeritakse toetusi liidu

tasandil. Maaelu arengu toetus on ÜPP lahutamatu osa ja sellega aidatakse kaasa ÜPP eesmärkide saavutamisele, nagu on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingus. Ettepaneku lisaväärtus on tagada kindlus ja stabiilsus Euroopa põllumajandustootjate otsese sissetulekutoetuse puhul 2020. aastal ning maaelu arengu toetuse puhul praeguse programmitöö perioodi viimastel aastatel. Neid eesmärke on võimalik saavutada üksnes siis, kui ELi kaasseadusandjad muudavad määrusi (EL) nr 1305/2013 ja (EL) nr 1307/2013.

- **Proportsionaalsus**

Ettepanekus ei ole võrreldes õigusaktiga, mida kavatakse muuta, uusi poliitilisi arengusuundi. Ettepanekuga muudetakse kehtivaid määrusi üksnes ulatuses, mis on vajalik eespool kirjeldatud eesmärkide täitmiseks.

- **Vahendi valik**

Kuna algsed õigusaktid on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrused, tuleb ka muudatused teha Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega seadusandliku tavamenetluse kohaselt.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

Ettepanek kaldub parema õigusloome suunistes ja lisatud töövahendites sätestatud üldisest tavast kõrvale. Üldisest tavast on vaja teha erand järgmistel põhjustel:

- ettepaneku kohaldamisala on äärmiselt tehniline;
- ettepanek piirdub praeguse programmitöö perioodi viimaste aastatega;
- ettepanekuga ei kehtestata uusi poliitilisi kohustusi.

Seepärast ei ole mõjuhindang, avalik konsultatsioon ega tegevuskava käesoleva ettepaneku puhul asjakohased. Kuna õigusakt peab jõustuma 2019. aastal, peavad kaasseadusandjad selle kiiresti vastu võtma.

- **Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll**

Ei kohaldata

- **Konsulterimine sidusrühmadega**

Ei kohaldata

- **Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Ei kohaldata

- **Mõjuhindang**

Ei kohaldata

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Ei kohaldata

- **Põhiõigused**

Ettepanekus võetakse arvesse põhiõigusi ja järgitakse eeskätt Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid.

4. MÕJU EELARVELE

Kavandatud variant, mille kohaselt liikmesriigid võivad säilitada praeguse paindlikkuse otsetoetuste ja maaelu arengu vahel 2020. kalendriaastal (2021. eelarveaasta), ning otsetoetuste vähendamisest tekkivate hinnanguliste summade ümberpaigutamine maaelu arengusse kõnealusel aastal võib liikmesriikide otsuste kohaselt mõjutada vahendite jaotust otsetoetuste ja maaelu arengu vahel. Selline ümberpaigutamine ei mõjuta siiski eelarvelisi kulukohustusi üldiselt.

Täpsem teave käesoleva ettepaneku finantsmõju kohta on esitatud ettepanekule lisatud finantssselgituses.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Ei kohaldata

- **Selgitavad dokumendid (direktiivide puhul)**

Ei kohaldata

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

- **Maaelu areng**

Ettepanek võimaldab liikmesriikidel muuta selliste toetuste järkjärgulise vähendamise ajakava, mida makstakse eelmisel programmitöö perioodil seda toetust saanud aladele, kuid mida käimasoleval perioodil ei liigitata enam looduslikust eripärast tingitud piirangutega aladeks, mis ei ole mägi-alad, vastavalt maaelu arengu määruse artikli 31 lõikele 5. Kõnealune muudatus on seotud asjaoluga, et määrusega (EL) 2017/2393 pikendati selliste alade uue piiritlemise tähtaega kuni 2019. aastani, mistõttu põllumajandustootjatel, kellel ei ole enam õigust neid toetusi saada, on käimasoleva programmitöö perioodi lõpus vähem aega kohanemiseks. See muudatus võimaldab võtta 2019. ja 2020. aasta üleminekutoetuste arvutamisel aluseks perioodi 2014–2020 toetuste tasemed. Lisaks ei ole üleminekutoetuste järkjärguline vähendamine nii järsk, kuna liikmesriik määrab üleminekutoetused kindlaks nii, et lõpptase moodustab poole algtasemest.

Ettepanekuga pikendatakse Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) komisjoni algatusel rahastatud tehnilise abi kasutamist meetmete jaoks, mis on seotud tulevase ÜPP ettevalmistamisega. Ettepanek puudutab üksnes tehnilise abi ulatust ja sellega ei muudeta rahalist toetust.

- **Kahe samba vaheline paindlikkus 2020. aastal ja otsetoetuste vähendamisest tekkivate summade ümberpaigutamine maaelu arengusse**

Ettepanek sisaldab sätteid, mille kohaselt võivad liikmesriigid paigutada 2020. kalendriaastal (mis vastab 2021. eelarveaastale) rahalisi vahendeid ühest sambast teise. Perioodil 2015–2019 oli liikmesriikidel võimalik paigutada otsetoetuste summasid ümber maaelu arengusse ja vastupidi. Kehtivates õigusnormides ei ole sellist paindlikkust 2020. kalendriaastaks / 2021. eelarveaastaks ette nähtud. Kõnealune rahastamismehhanism on oluline vahend, mis annab liikmesriikidele paindlikkuse oma rahastamispakettide haldamiseks ja kättesaadavate rahaliste vahendite kasutuse optimeerimiseks. See on osutunud liikmesriikide jaoks tõhusaks vahendiks ja seepärast paigutavad teatavad liikmesriigid ühest

sambast teise ümber märkimisväärseid summasid. Kui 2020. kalendriaastal / 2021. eelarveaastal puudub kahe samba vahel paindlikkus, siis võib see tekitada mõne liikmesriigi põllumajandustootjate jaoks tõsiseid finantsprobleeme, kuna see võib märkimisväärselt mõjutada nende rahalisi vahendeid. Seega nõutakse ettepanekuga, et 2020. kalendriaastal oleks kahe samba vaheline ümberpaigutamine jätkuvalt võimalik samadel tingimustel kui praegu ja et otsetoetuste vähendamisest tekkivaid hinnangulisi summasid saaks jätkuvalt paigutada ümber maaelu arengusse.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse määrusi (EL) nr 1305/2013 ja (EL) nr 1307/2013 aastate 2019 ja 2020 kohta antavate otsetoetuste ja maaelu arengu toetuste teatavate eeskirjade osas

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 42 ja artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1305/2013² on kehtiv õigusraamistik maaelu arengu toetuse jaoks. Selles on sätestatud toetus looduslikust eripärast tingitud piirangutega aladele, mis ole mägialad. Võttes arvesse looduslikust eripärast tingitud piirangutega alade (v.a mägialad) uue piiritlemise tähtaja pikendamist 2019. aastani Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2017/2393³ ning lühemat kohanemisaega põllumajandustootjatele, kellel ei ole enam õigust toetusi saada, peaksid järk-järgult vähenevad üleminekutoetused, mida hakatakse andma alles 2019. aastal, olema alguses kuni 80 % programmitöö perioodiks 2014–2020 kindlaks määratud keskmisest toetusest. Toetuse suurus tuleks kindlaks määrata nii, et 2020. aasta lõpptase moodustab poole algtasemest.
- (2) Selleks et aidata liikmesriikidel ja sidusrühmadel õigel ajal ette valmistada tulevast ühist põllumajanduspoliitikat (edaspidi „ÜPP“) ning tagada sujuv üleminek järgmisele programmitöö perioodile, tuleks selgitada, et tulevase ÜPP ettevalmistamisega seotud tegevusi on võimalik rahastada komisjoni algatusel tehnilise abi raames.
- (3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1307/2013⁴ on kehtiv õigusraamistik otsetoetuste jaoks. Kui suuremat osa selle sätetest saab kohaldada seni, kuni kõnealune

¹ EL T C , , lk .

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 487).

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2017. aasta määrus (EL) 2017/2393, millega muudetakse määruseid (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta, (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta, (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad, (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus, ning (EL) nr 652/2014, millega nähakse ette sätted toiduahela, loomade tervise ja heaolu ning taimetervise ja taimse paljundusmaterjaliga seotud kulude haldamise kohta (ELT L 350, 29.12.2017, lk 15).

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele

määrus on jõus, siis teistes sätetes viidatakse otseselt kalendriaastatele 2015–2019, mis on hõlmatud mitmeaastase finantsraamistikuga 2014–2020. Mõne muu sätte puhul ei ole nende kohaldamist kaugemale kui aastani 2019 sõnaselgelt ette nähtud. 2018. aasta juunis esitas komisjon ettepaneku uue määruse kohta, millega asendatakse määrus (EL) nr 1307/2013, kuid seda alles alates 1. jaanuarist 2021. Seepärast on asjakohane teha määrusesse (EL) nr 1307/2013 mõned tehnilised kohandused, et seda saaks 2020. kalendriaastal sujuvalt kohaldada.

- (4) Määruse (EL) nr 1307/2013 artiklis 11 sätestatud kohustust vähendada asjaomase kalendriaasta kohta põllumajandustootjale antavate otsetoetuste summat 150 000 eurot ületava summa osast kohaldatakse seni, kuni kõnealune määrus on jõus. Praegu on selles artiklis siiski sätestatud üksnes liikmesriikide kohustus teavitada tehtud otsustest ja vähendamisest tekkivatest hinnangulistest summadest aastatel 2015–2019. Olemasoleva süsteemi jätkumise tagamiseks tuleks sätestada, et liikmesriigid peavad teavitama ka 2020. aasta kohta tehtud otsustest ja vähendamisest tekkivatest hinnangulistest summadest kõnealusel aastal.
- (5) Kahe samba vahelise paindlikkuse puhul on tegemist võimalusega paigutada rahalisi vahendeid ümber otsetoetuste ja maaelu arengu vahel. Määruse (EL) nr 1307/2013 kehtiva artikli 14 alusel võivad liikmesriigid kasutada seda paindlikkust kalendriaastatel 2014–2019. Tagamaks, et liikmesriigid võivad säilitada oma strateegia, peaks kahe samba vahelist paindlikkust olema võimalik kasutada ka 2020. kalendriaastal, mis vastab 2021. eelarveaastale.
- (6) Kui määruse (EL) nr 1307/2013 artiklit 14 muudetakse 2020. kalendriaasta osas, on asjakohane muuta viiteid sellele artiklile, kui tegemist on liikmesriikide kohustusega vähendada või suurendada lineaarselt kõigi toetusõiguste väärtust iga-aastase riikliku ülemmäära kõikumiste tõttu, mis tulenevad liikmesriikide teavitustest kahe samba vahelise paindlikkuse kohaldamise kohta.
- (7) Määrusi (EL) nr 1305/2013 ja (EL) nr 1307/2013 tuleks seepärast vastavalt muuta.
- (8) Selleks et tagada liikmesriikidele viivitamata vajalik paindlikkus ja maaelu arengu poliitika järjepidev rakendamine programmitöö perioodi 2014–2020 viimastel aastatel, tuleks käesolevat määrust kohaldada alates 1. märtsist 2019,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EL) nr 1305/2013 muutmine

Määrust (EL) nr 1305/2013 muudetakse järgmiselt.

- (1) Artikli 31 lõikele 5 lisatakse teine lõik:

„Erandina esimesest lõigust, kui järk-järgult vähenevaid toetusi hakatakse andma alles 2019. aastal, peavad need toetused olema alguses kuni 80 % programmitöö perioodiks 2014–2020 kindlaks määratud keskmisest toetusest. Toetuse suurus tuleb kindlaks määrata nii, et 2020. aasta lõpptase moodustab poole algtasemest.“

makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 608).

(2) Artikli 51 lõikele 1 lisatakse teine lõik:

„EAFRD võib rahastada tegevusi, mis on seotud ÜPP rakendamise ettevalmistamisega järgmisel programmitöö perioodil.“

Artikkel 2

Määruse (EL) nr 1307/2013 muutmine

Määrust (EL) nr 1307/2013 muudetakse järgmiselt.

(1) Artikli 7 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Artiklis 11 osutatud toetuste vähendamisest tekkivad hinnangulised summad, mis kajastavad II lisas sätestatud riikliku ülemmäära (millele lisatakse artikli 58 kohane toetusmaks) ja III lisas sätestatud netoülemmäära vahelist erinevust, tehakse igale liikmesriigile iga kalendriaasta kohta kättesaadavaks Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) rahastatava liidu toetusena.“

(2) Artikli 11 lõikele 6 lisatakse kolmas lõik:

„2020. aasta kohta teatavad liikmesriigid komisjonile käesoleva artikli kohaselt tehtud otsustest ja vähendamisest tekkivatest hinnangulistest summadest 31. detsembriks 2019.“

(3) Artiklit 14 muudetakse järgmiselt:

(a) lõikele 1 lisatakse kuues lõik:

„31. detsembriks 2019 võivad liikmesriigid otsustada, et nad kasutavad EAFRDst rahastatavat lisatoetust 2021. eelarveaastal kuni 15 % oma iga-aastasest riiklikust ülemmäärast kalendriaastaks 2020, mis on sätestatud käesoleva määruse II lisas. Selle tulemusel ei saa vastavat summat kasutada enam otsetoetuste andmiseks. Sellest otsusest teatatakse komisjonile 31. detsembriks 2019 ja selles sätestatakse valitud protsendimäär.“;

(b) lõikele 2 lisatakse kuues lõik:

„31. detsembriks 2019 võivad liikmesriigid otsustada kasutada otsetoetusteks kuni 15 % või Bulgaaria, Eesti, Hispaania, Läti, Leedu, Poola, Portugali, Rumeenia, Slovakkia, Soome ja Rootsi puhul kuni 25 % summast, mis on eraldatud EAFRDst 2021. eelarveaastal rahastatud toetuseks liidu õigusaktidega, mis võetakse vastu nõukogu poolt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 312 lõike 2 kohaselt vastu võetud määruse alusel. Selle tulemusel ei saa vastavat summat enam kasutada EAFRDst rahastatud toetuse jaoks. Sellest otsusest teatatakse komisjonile 31. detsembriks 2019 ja selles sätestatakse valitud protsendimäär.“

(4) Artikli 22 lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Kui komisjoni poolt lõike 1 kohaselt iga liikmesriigi kohta kehtestatud ülemmäär on eelneva aasta ülemmäärast erinev tulenevalt otsustest, mille kõnealune liikmesriik võttis vastu vastavalt käesoleva artikli lõikele 3, artikli 14 lõikele 1 või 2, artikli 42 lõikele 1, artikli 49 lõike 1 teisele lõigule, artikli 51 lõike 1 teisele lõigule või artiklile 53, vähendab või suurendab kõnealune liikmesriik linearselt kõigi toetusõiguste väärtust, et tagada vastavus käesoleva artikli lõikele 4.“

Artikkel 3

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*. Seda kohaldatakse alates 1. märtsist 2019.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.
Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

FINANTSSELGITUS

FINANTSSELGITUS		FS/18/CS/pl 5249450			
		6.15.2018.1			
		KUUPÄEV: 13.9.2018			
1.	EELARVERUBRIIK: kehtiv mitmeaastane finantsraamistik: rubriik 2, ettepanek mitmeaastase finantsraamistiku kohta aastateks 2021–2027: rubriik 3 2019. aasta eelarveprojekt: 05 03 Otsetoetused pärast finantsdistsipliini kohaldamist: 05 04 60 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfond – EAFRD (2014–2020)	ASSIGNEERINGUD: miljonites eurodes 40 981,6 14 673,6			
2.	PEALKIRI: Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrusi (EL) nr 1305/2013 ja (EL) nr 1307/2013 aastate 2019 ja 2020 kohta antavate otsetoetuste ja maaelu arengu toetuste teatavate eeskirjade osas				
3.	ÕIGUSLIK ALUS: Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 42 ja artikli 43 lõige 2				
4.	EESMÄRGID: Käesoleva ettepaneku eesmärk on tagada Euroopa põllumajandustootjatele aastatel 2019 ja 2020 toetuse andmise järjepidevus, kohandades kahte ühise põllumajanduspoliitika (edaspidi „ÜPP“) õigusakti: määrus (EL) nr 1305/2013 maaelu arengu kohta ja määrus (EL) nr 1307/2013 otsetoetuste kohta.				
5.	FINANTSMÕJU	12-KUULINE AJAVAHEMI K (miljonites eurodes)	JOOKSEV EELARVEAAST A 2018 (miljonites eurodes)	JÄRGMINE EELARVEAASTA 2019 (miljonites eurodes)	
5,0	KULUD – ELi EELARVEST MAKSTAVAD (TOETUSED/SEKKUMISED) – RIIGIASUTUSED – MUUD		ei kohaldata	ei kohaldata	
5,1	TULUD – ELi OMAVAHENDID (LÕIVUD/TOLLIMAKSUD) – RIIKLIKUD				
5.0.1	KAVANDATUD KULUD	2017	2018	2019	2020
5.1.1	KAVANDATUD TULUD				
5,2	ARVUTAMISMEETOD: vt märkused				
6,0	KAS PROJEKTI SAAB RAHASTADA JOOKSVA EELARVE ASJAOMASES PEATÜKIS KIRJENDATUD ASSIGNEERINGUTEST?				ei kohaldata
6,1	KAS PROJEKTI SAAB RAHASTADA ASSIGNEERINGUTE ÜMBERPAIGUTAMISEGA JOOKSVA EELARVE PEATÜKKIDE VAHEL?				ei kohaldata
6,2	KAS ON VAJA LISAEELARVET?				EI
6,3	KAS TULEVASTESSE EELARVETESSE ON VAJA KIRJENDADA ASSIGNEERINGUID?				JAH (vt märkused)
MÄRKUSED:					

Määruse (EL) nr 1305/2013 (EAFRD) kohase maaelu arengu toetuse puhul on ettepanek seotud eelarveaastatega 2019–2021, samas kui määruse (EL) nr 1307/2013 kohased otsetoetuste kavandatud muudatused on seotud 2020. kalendriaastaga / 2021. eelarveaastaga.

Ettepanekul puudub igasugune finantsmõju, mis suurendaks kulusid.

Nende kavandatud sätete mõju, millega antakse liikmesriikidele võimalus paigutada summasid ümber otsetoetuste eraldiste (2020. kalendriaasta / 2021. eelarveaasta) ja EAFRD eraldiste (2021. eelarveaasta) vahel ning paigutada otsetoetuste vähendamisest 2020. kalendriaastal tekkivad hinnangulised summad ümber EAFRDsse 2021. eelarveaastal, sõltub liikmesriikides toimuvast rakendamisest ja seepärast ei ole seda praegu võimalik arvuliselt määrata.

Sellised ümberpaigutamised ei mõjuta mingil juhul kulukohustuste koguassigneeringuid, kuna otsetoetuste eraldistest tehtavad mahaarvamised kompenseeritakse EAFRD eraldiste vastava suurendamisega ja vastupidi.

Kui nende sätete rakendamine liikmesriikides tooks kaasa netosumma ümberpaigutamise EAFRDsse, võib see maksete assigneeringute puhul maksete tegemist mõnevõrra edasi lükata 2021. eelarveaastast järgmistesse aastatesse võrreldes olukorraga, kui liikmesriikides toimuv rakendamine tooks kaasa netosummade ümberpaigutamise otsetoetuste eraldistesse või kui ümberjaotamist ei kohaldataks üldse.

Seda mõju ei ole siiski praegu võimalik arvuliselt määrata ja see on eeldatavalt igal juhul minimaalne.

Näiteks – ilma et see piiraks liikmesriikide valikuid 2020. kalendriaastal / 2021. eelarveaastal – tähendab paindlikkus eelarveaastatel 2018 ja 2019 vastavalt 612 miljoni ja 920 miljoni euro suuruse netosumma ümberpaigutamist EAFRDsse. Toetuste vähendamisest tekkivate hinnanguliste summade ümberpaigutamine EAFRDsse samadel eelarveaastatel tähendab vastavalt 110 miljonit ja 111 miljonit eurot.

Võttes arvesse varasemaid kogemusi ja aastateks 2021–2027 kavandatud eelarvelisi vahendeid, ei ole netosumma ümberpaigutamine EAGFi tõenäoline, kuid seda ei saa siiski praeguses etapis täielikult välistada. Sellisel juhul võib kohaldatavate ülemmäärade järgimiseks olla vaja omistada liigendatud kuludele, nagu EAFRD raames tehtavad maksed, väiksem tähtsus.